

Dittrich Panka

Vagyok

Földönfutó nem leszek már
Dolgoztam túrtem eleget
Nem cseng nékem pezsgőspohár

Kaptam hideget meleget
magamtól rímet körmölök
a sorsom hátba vereget

Egy életem egy börtönöm
Szenvedélyem e világban
Hogy megleljem az örömöm.

Nem sírok és nem nevetek
ha megvetnek hős ördögök
Hadd üssenek sem szenvedek

Két markomban sem röhögök
Amiről én nem tehetek
Ne kínozzanak szív-rögök

Holdfény ragyogta esteken
Csendes csalóka álmot szül
A múlttól zajos végtelen

....

A testem, ha végleg kihűl
néhány rímes sort itt hagyok
Ami a lelkemből kisül

olvassák az őrangyalok
és végül végleg elmerül
mint vízben a kődarabok

Amíg a kaszás kikerül
míg nem égetnek venyigék
szívembe vers ring szenderül

.....

Szenvedélyem e világban
Csendes csalóka álmod szül
míg nem égetnek venyigék